

■ Az ideiglenesen bérelt „rendelőben” ülünk le beszélgetni, iratokkal teli polcok között, egy lepedővel letakart vizsgálóágyyszerű bútor mellett. Az asztalon Orvosi szótár, valamint orosz – magyar kézi szótárak. Tolmácsunk egy főiskolai hallgató, aki bevalótlan nemigen járatos a természetgyógyászatban.

Sztálin lágere és a bioenergia

■ **Ön orvos és természetgyógyász. Nem vész össze olykor önben ez a két hivatás? Az egyiket mégiscsak tudományos alapon űzi, a másikat, hogy is mondjam csak, olykor igencsak ellent mond a józan észnek.**

– Egyidőben vagyok orvos és természetgyógyász. Meghallgatom a beteg panaszait, és érzékelem a belőle áradó kisugárzást. Ennek alapján állítom föl a diagnózist, amelyet én mint orvos, ismereteim alapján értékelek is, tudom az ok-okozati összefüggéseket. Aki nem orvos, az csak a jelzéseket fogja...

■ **Miként gyógyított?**

– A betegség természete határozza meg. Legtöbbször bioenergiával dolgozom, de ha kell, csontkovács vagyok. Nem olyan élesek a határok a tradicionális orvoslás és a természetes módszerek között, mint gondolnák. Régebben nem fogadták el például alkalmazható módszerként az akupunktúrát, ma már világszerte elismerik hivatalos gyógymódként. Az egyetemen én még nem csontkovácsolást tanultam, hanem manuálterápiát. Elismerik az orvosok a pszichoterápia létjogosultságát, a bioenergián alapuló gyógyításokat azonban sokan kétkedve fogadják. Csúpan orvosi logikával nehéz megmagyarázni, mi is történik az emberben.

■ **Amint mondta, ön a**

Kolbassin doktor jött – és ment

A harmadik szem mindent lát?

moszkvai orvostovábbképző intézet kutatója és pszichoterapeuta. Miként fordult érdeklődése a bioenergetika felé?

– Végzős hallgató koromban, 1975-ben találkoztam egy emberrel, aki megjárta Sztálin koncentrációs táborait. Fizikus és biológus volt az illető. Megdöbbentem, amikor saját szememmel láttam, hogy kezével anélkül csökkentette valakinek a magas vérnyomását, hogy hozzá ért volna. Azt mondtam én is, hogy ez lehetetlen, hiszen ilyet nem tanítottak az egyetemen. Később, amikor a pszichiátriai tanszéken dolgoztam, ott vetődött föl ismét a kérdés: létezik-e bioenergia, s ha igen, mi az. Szuggesztió vagy valami más?

„A tény az tény”

■ **És mire jutottak?**

– Ha erre tudnánk válaszolni, már minden egyetemen tanítanák. Annyit tudunk, hogy minden tárgynak van valami kisugárzása, s van, aki bizonyos távolságból tenyerével érzékeli, hogy miféle anyag az: gáz, olaj vagy víz. Az embert körülvevő aurát becsukott szemmel, az úgynevezett harmadik szemmel, az agyamban és a kezemen át is érzékelem.

■ **Mivel magyarázza ezt a jelenséget?**

– Léteznek különböző hipotézisek, én viszont azt mondom: ez tény. S ha nem is tudom az okát, képes vagyok gyógyítani vele.

■ **Ezért a megállapításért aligha fogadnák maguk közé a tudósok. Igaz, hogy tiszteletbeli tagja az MTA-nak?**

– Nem. De visszatérve a té-

Magas, szemüveges férfi, fehér köpenyben. Dr. Jurij Vasziljevics Kolbassin. Az újságokban megjelentetett hirdetések szerint orvos, természetgyógyász, bioenergetikus, csontkovács. Számos hazai lap riport- és interjúalanya. Az újságírók általában doktor úrnak szólítják. de van, aki professzori címet adományozott neki. A Heti Déleletheben pedig azt olvastam: „...jöttek hozzám a különféle betegek, még paralízisek is, és miután a kezeléseim nyomán kézzel foghatóan javult az állapotuk, meghívást kaptam az Akadémiára, ahol nagyon alapos beszélgetésem estem át. Ezután lettem az MTA tiszteletbeli tagja.” S minthogy az efféle tudományos karriert fokozni már aligha lehet, kíváncsi lettem az olyannyira elismert, jelenlétével Szegedet is megtisztelő csodadoktorra. Mielőtt azonban fölkerestem, föllapoztam az MTA almanachját: a külföldi világnagyságok között nem találtam a nevét.

nyekre: Békéscsabán fölkeregetett egy fogorvosnő. Májnagyoibodása volt, rendszertelenül jelentkezett a menzesse, hajlongásnál fájt az oldala. Kollegái nem tudtak segíteni rajta. A laborederménéi borzalmak voltak. Nézzé csak, minden esetről naplót vezetek. A kilencedik kezelés után, láthatja, csaknem normális minden adata. Panaszokodott egy agyvérzésen átesett beteg, baloldala lebénult, fáj és zsibbad a lába. Két kezelés után, gyógyszer nélkül elmúltak a panaszai.

■ **Hány beteget fogadott eddig Magyarországon?**

– Másfél éve 6-7 alkalommal jártam itt, Veszprémben, Békéscsabán és Szegeden. Több száz ember fordult meg nálam.

■ **Senki semmiféle diplomát, papírt nem kért öntől? – kérdeztem.**

Erre hazai támogatója, egy békéscsabai hölgy készségesen mutatja a Magyar Természetgyógyászok Országos Tudományos Egyesületének Veszprémben, 1991-ben keltezett

döntését, amelynek értelmében Kolbassin doktornak a magyar természetgyógyászok szakértője címet adományozzák. Az eredeti diplomára, a működési engedélyre eddig senki nem volt kíváncsi.

A „tollsöprős” kezelés

Talán a nyelvi nehézségek is ludasak voltak abban, hogy az akadozó logika és a meg-megbicsakló beszélgetés közben úgy éreztem, ezegyszer a doktor úr nem adta, hanem elvette az energiát. Megkértem, ha már így összejöttünk, harmadik szemével fölmérné-e az én egészségi állapotomat is.

Lazán, csukott szemmel kellett ülnöm a széken. Közben roppant kíváncsi voltam, mi történik körülöttem, de nem mertem leleskelni, így aztán füleltem. A doktor úr, mintha szűnyogokat hessegetett volna körülöttem, s néha, mintha el is kapott volna egyet-egyet, aztán a kezére tapadt tetemet lesöpörte, lerázta a bőréről.

Néhány percnyi lépegetés és suhogás után meghallhattam a lesújtó diagnózist: szinte valamennyi belső szervem felől gyöngeségre utaló jelek érkeztek. Összeszedtem hát csekélyke erőmet, és engedélyt kértem a maradásra.

Az első páciens, súlyos aranyakkal ékesített középkorú hölgy, menstruációs panaszainak enyhítését várja a bioenergetikustól. Vagy tíz percig ül a széken ő is, csukott szemmel, én végre látom az eseményeket. Akkor döbbenek rá, hogy az orvos szemhéja is csukva: Kolbassin doktor koncentrálna. Közben hol simogatja a levegőt, hol mintha tollseprővel verdesné le valamiről a port, aztán az összegyűlt „szennyet” tenyere összedörzsölésével súrolja le a kezéről, néha egyszerűen lerázza.

– Nem szédül? – kérdezi a természetgyógyász.

■ **Orvoshoz nem fordult? – kérdezem én.**

– Dehogynem. Csak hát mindent megpróbál az ember, mielőtt műtetre szánja el magát – mondja, és 1500 forintot tesz le az asztalra. Számlát kap róla.

Végignézem még egy allergiás panaszoktól szenvedő delikvens „tollsöprős kezelését”, Kobassin doktor azonban megkér, fáradjak ki. Mert hogy jelenlétemmel kimerítem, nehezebb esik a koncentráció. Úgy látszik, kölcsönösen elszívtuk egymástól az energiát. Való igaz, szinte zihál, miközben beszél, mintha most mászott volna meg három emeletet.

Nincs kedvezmény

Az előszobában a várakozókkal beszélgetek. A serdülőkori gerincfájdalom enyhülésében reménykedő kislánnyal, és a csontkovácsoknál jó tapasztalatokat szerzett mamájával. Az őszülő férfivel, akit a ki-

váncsiság hozott el: szeretné tetőtől talpig végignézetni magát. A nagymamakorú aszszonyt gyöngesége és sántítása hozta ide. Egyikőjük se fordult még orvoshoz. Miközben az íróasztalnál ülő hölgy fogadja a sűrű telefonhívásokat, és időpontokat ad a jelentkezőknek, a páciensek a tarifán vitatkoznak. Nevezetesen: a későbbi kezelések ára is ugyanennyi, vagy csak ezer forint. Közömbösen veszik tudomásul, hogy sincs kedvezmény.

– Kérem, csak azt írja, hogy természetgyógyászként dolgozik a doktor úr! – mondja az orvos munkatársa. Délelőtt ugyanis itt jártak az ÁNTSztól, és azt mondták, Magyarországon honosítani kell a diplomáját. Most kértem Békéscsabáról faxon a papirokat.

■ Az ÁNTS megyei intézetétől kapott tájékoztatás szerint eredeti iratok helyett csupán magyar fordított szövegeket tudott bemutatni a moszkvai Kolbassin doktor. Ezesetben azonban az eredeti diploma átnyújtása sem lett volna elegendő. A magyarországi törvények értelmében ugyanis külföldi vagy magyar állampolgár honosítatlan orvosi oklevéllel orvosi tevékenységet nem folytathat. S mivel jelenleg előkészület alatt áll a természetgyógyászatról szóló törvény, most az efféle tevékenységre csak az orvostovábbképző egyetemen szerzett diploma jogosít föl. A szakképzett egészségügyi vállalkozónak is engedélyt kell kérnie az ÁNTSztól, aki pedig humán, de nem gyógyító egészségügyi szolgáltatást akar nyújtani, annak ezt ipari tevékenységként kell bejelentenie az önkormányzatnál. Ezek alapján született meg a döntés: Kolbassin doktor Csongrád megyei gyógyító tevékenységét azonnali hatállyal fölfüggesztették.

Chikán Ágnes

■ Megyei tervek az expóra:

Rockopera, folklór, emléktúra, futóverseny

Tanácskozott tegnap Szegeden a honfoglalás 1100. évfordulóját, a budapesti világkiállítás kiegészítő rendezvényeit előkészítő megyei bizottság. Lehmann Istvánnak, a megyei közgyűlés elnökének vezetésével azt vitatták meg, hogy a Csongrád megyei közgyűlés milyen rendezvényekkel kapcsolódjék az 1996-os expóhoz.

Az Ópusztaszer a magyar honfoglalás emlékhelye címmel összefoglalt pályázat azt célozza, hogy segítségével nemzeti emlékhelyünk megteremtse magának újkorú image-ét, és a körzet, különösen Szeged fesztivárváros vonzerejével együtt, a közép-európai idegenforgalom bázisává váljék. A megyei közgyűlés az Ópusztaszeri Nemzeti Történeti Emlékparkban 1996-ra tervezett gazdag programú rendezénysorozattal pályázik arra, hogy a világkiállítás kiegészítő rendezvényeinek körébe sorolják. A tervcsomag kimondottan idegenforgalom-orientált, a célkitűzések között az szerepel, hogy: „A tervezett programok, az ezek megvalósításához szükséges infrastrukturális fejlesztések során el kell érni, hogy a térség ma ismét „starthelyzetbe” kerülve, méltó módon fogadhasa a budapesti világkiállításra érkező vendégeket, idegenforgalmi látványosságaival és rendezvényeivel az európai régiók közé emelkedhessen”. Ennek érdekében, mint a tanácskozáson beszámoltak róla, a VÁTI szakemberei már készítik a komplex területfejlesztési terveket, elké-

szült a megyei környezetvédelmi és az idegenforgalmi koncepció, ismertető kiadványokat készítenek a térségről. A fejlesztés érdekében, a programok felkarolására, „futtatására” valószínűleg létrehoznak egy non profit menedzseri szervezetet.

S hogy ez majd mit ajánl? Az emlékparkhoz kapcsolódó rendezvények középpontjában a Fesztivál-körkép, s az annak bemutatására szolgáló múzeumi épületben szervezett kiállítások és programok lesznek. A látogatók a körképet például egy 30 perces műsor keretében tekinthetik meg.

Az 1100 év történetét felvilágosító történelmi misztériumjáték bemutatására kerül sor, melynek szerzői Nemeskürty István, Szőrényi Levente és Koltai Gábor. A honfoglalásról szóló rockopera 1996 júliusában várhatóan tízszer mutatják be az emlékparkban.

A rendezvények sorában kiemelt szerepet kap az állami ünnep, augusztus 20-a, májális jellegű, háromnapos programmal, amiben az ünnepi országgyűléstől a folklórbemutatókig, a szabadtéri bálig mindenféle színes rendezvény lesz. Megrendezik 10-15 naposra tervezve Vereckétől Ópusztaszerig a honfoglalási emléktúrát.

A sportprogramok sorában az augusztus 20-i eseményekhez kapcsolódva nemzetközi díjugrató lovasverseny lesz, bemutatókkal kiegészítve. Júniusban Ópusztaszerrel rajtol majd a Szeged-expo maraton 12 órá, illetve az Európa Kupa Ultramaraton 24 órá futóversenye. Július első napjaiban pedig veterán autók meghívásos világtalálkozó-jára kerül sor a szeri pusztán.

Szabó Magdolna

■ Esztendeje, amikor egyébként általános pénzügyi vizsgálat alá vonták a Szegedi Nyomdat, Perényi Ottó úgy nyilatkozott lapunknak, hogy „életet szeretne lehelni” a szétzilált cégbe. Legfontosabb feladatának a válságmenedzselést és a privatizáció előkészítését tartotta. Ma már úgy tűnik, eddig egyik sem hozott igazán biztató eredményt, hiszen a nyomda privatizációja megtorpant, ami pedig a válságot illeti, ma már kézzel foghatóan is itt a csőd.

– Túl sokat nem mondhatok – mondja a tárgyalások szünetében telefonvégre kapott igazgató. – Ami biztos: a csődöt mi kértük önmagunk ellen, hiszen így százhusz napos lélegzetvételhez jut a nyomda. Ennyi időnk van arra, hogy kivonuljunk és aktiváljuk az új beruházásunkat.

Hogy ez magyarul mit jelent? Minden bizonnyal azt, hogy a Szegedi Nyomda igyekszik mihamarabb most épülő, új telephelyére, az Északi körútra költözni, s vélhetően ezzel párhuzamosan pénzzé tenni a belvárosi nyomdaépületet, amiből a sorbanálló hitelezők egyrészt ki tudják majd elégíteni. Legalábbis ez látszik logikusnak, hiszen egy csődbe ment cég kilábalási programja legtöbbször üzleti titok. Akár csak az, vajon hány millióért és kik állnak sorba? Az igazgató – üzleti érdekekre hivatkozva – nem válaszolt kérdéseinkre.

Próbálkoztunk egy szegedi banknál is, amelyről hírlík, hogy egyik legnagyobb hitelezője a Szegedi Nyomdának. Sokkal többre itt sem jutottunk. Legfeljebb feltevéseink lehetnek, hiszen időközben belépett a képbe az egykori nyomdaigazgatóról, Molnár Tiborról szóló „pletyka” is. Úgy hírlík, a volt vezető egyik kft.-je kölcsönére annak idején

■ Csődöt mondott a Szegedi Nyomda

Levegő után kapkodva

A volt igazgató viselt dolgai visszaköszönnek

Régóta betegeskedik a Szegedi Nyomda. Egy biztos, a céget nemcsak az ólommérgezés kínozza!

a nyomda vagyonát használta fedezetül. Így közel százmillió tartozást örökölt a mostani vezető. A Csongrád megyei Rendőrfőkapitányság egyik munkatársa kérdésünkre hivatalosan is megerősítette: a volt igazgató ügyét vádemelési javaslatlalt már át is adták az ügyészségnek. Az ok pedig, állami vagyon hűtlen kezelésének alapos gyanyúja.

– Nem lehet egy ember nyakába varrni mindent, ennél sokkal bonyolultabb a nyomda helyzete – kommentálta értesülésünket Perényi Ottó, majd hozzátette, reméli, sikeresen

hajtják végre a kilábalási programot és akkor nem kell felszámolásnak alávetni egy európai minőségű nyomdat.

– Ezért is választottuk a sok rossz közül a legkevésbé fájót, az öncsődöt.

Levegő után kapod a Szegedi Nyomda, miközben a rég várt privatizáció tovább húzódik. A csőddel való bírkózás közben így a cég részvénytársasággá történő átalakítására is energiát kell majd fordítani, hiszen csak ezután lehet a privatizációs pályázatot kiírni.

– Ma még minden benne van ebben a csődben – mondta

az egyik szegedi pénzügyi szakember a hírt hallva. – Annnyira az elején jár a folyamat, hogy sokféle lehet a rendezés lehetősége.

Tegnap késő délután minden csendes volt a nyomda házatáján. Hiába is próbáltunk információhoz jutni, vajon mit szólnak a történetekhez az ott dolgozók. A cég éli mindennapi életét – a kapukon belül. Még az is lehet, hogy akad olyan dolgozó, aki tollunk értesül: csődöt mondtak a feje fölé.

Rafai Gábor